

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 30. september 2004

i sag C-275/02, Engin Ayaz mod Land Baden-Württemberg
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Stuttgart) ⁽¹⁾

(Associeringen EØF-Tyrkiet — arbejdskraftens frie bevægelighed — fortolkning af artikel 7, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — personligt anvendelsesområde — begrebet familiemedlem til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat — stedsøn til en sådan arbejdstager)

(2004/C 284/01)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-275/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland), ved afgørelse af 11. juli 2002, indgået til Domstolen den 26. juli 2002, i sagen Engin Ayaz mod Land Baden-Württemberg, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (refererende dommer) og F. Macken; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 30. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 7, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 om udvikling af associeringen, som det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, traf den 19. september 1980, skal fortolkes således, at en stedsøn — der ikke er fyldt 21 år eller som forsørges af arbejdstageren — til en tyrkisk arbejdstager med tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat skal anses for familiemedlem til nævnte arbejdstager i denne bestemmelses forstand og nyder de rettigheder, som afgørelsen tillægger ham, så snart han har fået tilladelse til at

flytte sammen med den pågældende arbejdstager i værtsmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EFT C 261 af 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 23. september 2004

i sag C-280/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 5, stk. 1 og 2, samt bilag II — manglende kortlægning af følsomme områder — begrebet »eutrofiering« — manglende iværksættelse af en mere vidtgående rensning af udledninger i følsomme områder)

(2004/C 284/02)

(Processprog: fransk)

I sag C-280/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 30. juli 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først ved M. Nolin, derefter ved G. Valero Jordana og F. Simonetti) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues, D. Petrasch og E. Puisais), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 23. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i og bilag II til Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, idet den har undladt

— at kortlægge Seine-bugten, Seinen nedenfor dens sammenløb med Andelle, de kystnære vandområder i afstrømningsområdet Artois-Picardie, Vilaine-bugten, Lorient-reden, Elorn-flodmundingen, Douarnenez-bugten, Concarneau-bugten, Morbihan-golfen, Vistre nedenfor Nîmes samt Thau-søen som følsomme områder i forhold til eutrofiering, og

— at underkaste byspildevand udledt fra byområderne som omhandlet i de franske myndigheders skrivelse af 12. december 2000 – bortset fra Vichy, Aix-en-Provence, Mâcon, Crêhange, Saint-Avold, Bailleul, Aurillac, Montauban, Châtillon-sur-Seine og Gray – og udledt fra Montpelliers byområde, samt fra byområder med en personækvivalent (PE) på over 10 000 i Seine-bugten, i Seinen nedenfor dens sammenløb med Andelle, i de kystnære vandområder i afstrømningsområdet Artois-Picardie, i Vilaine-bugten, i Lorient-reden, i Elorn-flodmundingen, i Douarnenez-bugten, i Concarneau-bugten, i Morbihan-golfen, i Vistre nedenfor Nîmes samt i Thau-søen, en mere vidtgående rensning.

2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.

3) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(⁽¹⁾) EFT C 219 af 14.9.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 23. september 2004

i sag C-297/02, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (⁽¹⁾)

(EUGFL — regnskabsafslutning — offentlig oplagring af alkohol — produktionsstøtte for olivenolie — regnskabsårene 1997, 1998 og 1999 — beslutning 2002/523/EF)

(2004/C 284/03)

(Processprog: italiensk)

I sag C-297/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 21. august 2002, Den Italienske Republik (befuldmægtigede: I.M. Braguglia, bistået af M. Fiorilli) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: A. Aresu), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af A. Rosas som fungerende formand for Tredje Afdeling og dommerne R. Schintgen og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 23. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2. Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(⁽¹⁾) EFT C 247 af 12.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 23. september 2004

i sag C-414/02, Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve Tic. A.Ş. Istanbul mod Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof) (⁽¹⁾)

(EF-toldkodeks — artikel 202 — toldskyldens opståen — indførsel i Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig måde — begrebet debitor for en sådan skyld — udvidelse således at også arbejdsgiveren hæfter for en arbejdstagers skyld, der har begået uregelmæssigheder i forbindelse med opfyldelse af toldretlige forpligtelser)

(2004/C 284/04)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-414/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) ved afgørelse af 6. november 2002, indgået den 19. november 2002, i sagen Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve Tic. A.Ş. Istanbul mod Finanzlandesdirektion für Oberösterreich, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet (refererende dommer), R. Schintgen og F. Macken; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 23. september 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 202, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale retsforrifter som § 79, stk. 2, i Zollrechts-Durchführungsgesetz (gennemførelseslov vedrørende toldret), der i tilfælde af ikke forskriftsmæssig indførsel af en importafgiftspligtig vare i Fællesskabets toldområde gør arbejdsgiveren til meddebitor for den arbejdstagers toldskyld, der har indført varen i forbindelse med udførelsen af hverv for sin arbejdsgiver, såfremt det efter disse retsforrifter er et krav, at arbejdsgiveren har medvirket til indførslen af varerne og vidste eller med rimelighed burde have vidst, at indførslen foregik på ikke forskriftsmæssig måde.

(⁽¹⁾) EFT C 19 af 25.1.2003.